

Стананикътъ. — Съ такава ще почнемъ, и ще свършимъ съ сбогуване . . .

Дѣдо Стайко. — Вие си знаете редътъ, момчета . . .

Стананикътъ. — Другари — „Я излѣзни, стара майко“...
(По даденъ отъ него знакъ коледаритъ запѣватъ).

Коледаритѣ. — (Пѣятъ):

Я излѣзни, стара майко,
Стара майко, старъ бащице,
Вие — братчета невръстни
И ти, свидничка сестрице,
Та срѣщнете гости стари, —
Отборъ момци коледари!

Коладе ле, станинине, }
Коладе ле, господине! }²

Тѣ ви носятъ даръ коледенъ,
Да отредятъ тазъ година
Стари, млади, съ щасте, съ радости
И съсъ здраве до амина!
Кжщата ви да е пълна:
Съ медъ и съ млѣко, съ жито, съ
вълна . . .

Коледе ле, станинине, }
Коледе ле, господине! }²

Дѣдо Стайко. — Богъ да ви благослови, момчета Животъ и здраве да ви дава! (*Къмъ зетя си*). Панчо, бѣклицата. . . (*Панчо му я подава*). Сега, си разквасете езика . . . (*Подава я на стананикътъ*).

Стананикътъ. — (*Вдигналъ бѣклицата*). — Порти ни отвориха, въ кжщи ни уведоха. . . Па запретна невѣстата тънко сукно до лактитѣ, до лактитѣ лебедови. . . Бързо бръкна и извади, и извади бѣли краваи, обрѣчени, намъ наречени!

Дѣдо Стайко. — Дъще, за тебе се отнасятъ тия приказки! Дѣца, дарете коледаритѣ. (*Всички се разприпкватъ и донасятъ дароветъ*).

Баба Цана. — Ето кравая. . . Отъ зърно загария е. . . (*Трохобера го взима и слага въ торбата*).

Трохоберътъ. — Тая баба и тая невѣста ни много да риха. . . Нека Господъ имъ даде синове и внуци като соколи дъщери и внучки като тополи!

Стананикътъ. — Аминъ, момчета!

Коледаритѣ. — Аминъ!

Стананикътъ. — За старата домакия!

Коледаритѣ. — (Пѣятъ):